

ΑΡΑΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

1-18

- Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα, τὸν οὐδέποτ' ἄνδρες ἐῷμεν
ἄρρητον· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυαί,
πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί, μεστή δὲ θάλασσα
καὶ λιμένες· πάντα δὲ Διὸς κεκρήμεθα πάντες.
- 5 Τοῦ γὰρ καὶ γένος εἰμέν. Ὁ δ' ἥπιος ἀνθρώποισι
δεξιὰ σημαίνει, λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἐγείρει
μιμνήσκων βίοτιο· λέγει δ' ὅτε βῶλος ἀρίστη
βουσί τε καὶ μακέλησι, λέγει δ' ὅτε δεξιά ὦραι
καὶ φυτὰ γυρῶσαι καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.
- 10 Αὐτὸς γὰρ τά γε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν
ἄστρα διακρίνας, ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
ἀστέρας οἳ κε μάλιστα τετυγμένα σημαίνουσιν
ἀνδράσιν ὥράων, ὄφρ' ἔμπεδα πάντα φύωνται.
Τῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἰλάσκονται.
- 15 Χαῖρε, πάτερ, μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ,
αὐτὸς καὶ προτέρη γενεή. Χαίροιτε δὲ Μοῦσαι
μειλίχαι μάλα πᾶσαι. Ἐμοί γε μὲν ἀστέρας εἶπεῖν
ἧ̃ θέμις εὐχομένῳ τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν.

402-430

- Αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένῳ κέντρῳ τέρας μεγάλοιο
Σκορπίου, ἄγχι νότιο, <Θυτήριον> αἰωρεῖται.
Τοῦ δ' ἦτοι ὀλίγον μὲν ἐπὶ χρόνον ὑψόθ' ἐόντος
- 405 πεύσει· ἀντιπέρην γὰρ αἰεῖται Ἀρκτούροιο.
Καὶ τοῦ μὲν μάλα πάγχυ μετήροί εἰσι κέλευθοι
Ἀρκτούρου, τὸ δὲ θᾶσσον ὑφ' ἐσπερίην ἄλα νεῖται.
Ἄλλ' ἄρα καὶ περὶ κεῖνο Θυτήριον ἀρχαίη Νύξ,
ἀνθρώπων κλαίουσα πόνον, χειμῶνος ἔθηκεν
- 410 εἰναλίου μέγα σῆμα· κεδαιόμεναι γὰρ ἐκείνη

νήες ἀπὸ φρενός εἶσι· τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πιφάσκει
σήματ', ἐποικτείρουσα πολυρροθίους ἀνθρώπους.
Τῷ μὴ μοι πελάγει νεφέων εἴλυμένον ἄλλων
εὔχεο μεσσόθι κεῖνο φανήμεναι οὐρανῷ ἄστρον,
415 αὐτὸ μὲν ἀνέφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μᾶλλον
κυμαίνοντι νέφει πεπιεσμένον, οἷά τε πολλὰ
θλίβειτ' ἀναστέλλοντος ὀπωρινοῦ ἀνέμοιο.
Πολλάκι γὰρ καὶ τοῦτο νότῳ ἔπι σῆμα τιτύσκει
νὺξ αὐτή, μογεροῖσι χαριζομένη ναύτησιν.
420 Οἱ δ' εἰ μὲν κε πίθωνται ἐναίσιμα σημαινούσῃ,
αἴψα δὲ κοῦφά τε πάντα καὶ ἄρτια ποιήσονται,
αὐτίκ' ἐλαφρότερος πέλεται πόνος· εἰ δέ κε νηῖ
ὑψόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα
αὐτῶς ἀπρόφατος, τὰ δὲ λαίφεια πάντα ταράξῃ,
425 ἄλλοτε μὲν καὶ πάμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλλονται,
ἄλλοτε δ', αἴ κε Διὸς παρανισσομένοιο τύχῳσιν
εὐχόμενοι, βορέῳ δὲ πάρ' ἀστράψῃ ἀνέμοιο,
πολλὰ μάλ' ὀτλήσαντες ὅμως πάλιν ἐσκέψαντο
ἀλλήλους ἐπὶ νηῖ. Νότον δ' ἐπὶ σήματι τούτῳ
430 δείδιθι, μέχρι βορῆος ἀπαστράψαντος ἴδηαι.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ ΘΗΡΙΑΚΑ

1-7

Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε σίνη τ' ὀλοφώια θηρῶν
ἀπροῖδῃ τύπαντα λύσιν θ' ἔτεραλκέα κήδευσ,
φίλ' Ἑρμησιάναξ, πολέων κυδίστατε παῶν,
ἔμπεδα φωνήσαιμι· σὲ δ' ἂν πολύεργος ἄροτρεύς
5 βουκαῖός τ' ἀλέγοι καὶ ὀροϊτύπος, εὔτε καθ' ὕλην
ἦ καὶ ἄροτρεύοντι βάλῃ ἐπι λοιγὸν ὀδόντα,
τοῖα περιφρασθέντος ἀλεξητήρια νούσων.

334-358

Ναὶ μὴν διψάδος εἶδος ὁμώσεται αἰὲν ἐχίδνη
335 παυροτέρῃ, θανάτου δὲ θοώτερος ἴξεται αἴσα
οἷσιν ἐνισκίμψῃ βλοσυρὸν δάκος· ἦτοι ἀραιή
αἰὲν ὑποζοφόεσσα μελαίνεται ἄκροθεν οὐρή·
δάγματι δ' ἐμφλέγεται κραδίη πρόπαν, ἀμφὶ δὲ καύσῳ
χείλε' ὑπ' ἀζαλέης ἀναίνεται ἄβροχα δίψης·
340 αὐτὰρ ὄγ', ἦύτε ταῦρος ὑπὲρ ποταμοῖο νενευκῶς,
χανδὸν ἀμέτρητον δέχεται ποτὸν εἰσόκε νηδύς
ὀμφαλὸν †ἐξξέρρηξε† χέη δ' ὑπεραχθεά φόρτον.
ὠγύγιος δ' ἄρα μῦθος ἐν αἰζηοῖσι φορεῖται,
ὥς, ὀπὸτ' οὐρανὸν ἔσχε Κρόνου πρεσβίστατον αἶμα,
345 Νειμάμενος κασίεσσιν ἐκάς περικυδέας ἀρχάς
Ἰδμοσύνη νεότητα γέρας πόρεν ἡμερίοισι
Κυδαίων· δὴ γάρ ῥα πυρὸς ληίστορ' ἔνιπτον.
Ἀφρονες, οὐ μὲν τῆς γε κακοφραδίης ἀπόνηντο·
Νωθεῖς γὰρ κάμνοντες ἀμορβεύοντο λεπάργῳ
350 Δῶρα· πολύσκαρθμος δὲ κεκαυμένος ἀυχένα δίψῃ
Ῥώετο, γωλειοῖσι δ' ἰδῶν ὀλκήρεα θῆρα
Οὐλοὸν ἐλλιτάνευε κακῇ ἐπαλαλκόμεν ἄτη

Σαίνων· αὐτὰρ ὁ βρῖθος ὃ δὴ ῥ' ἀνεδέξατο νότοις
ἤτεεν ἄφρονα δῶρον· ὃ δ' οὐκ ἀπανήνατο χρεῖώ.

355 ἔξότε γηραλέον μὲν ἀεὶ φλόον ἔρπετὰ βάλλει
ὀλκήρη, θνητοὺς δὲ κακὸν περὶ γῆρας ὀπάζει·
νοῦσον δ' ἄζαλέην βρωμήτορος οὐλομένη θήρ
δέξατο, καί τε τυπῆσιν ἀμυδροτέρησιν ἰάπτει.

Fuentes:

Arati phaenomena, J. MARTIN, ed., Florencia, La Nuova Italia Editrice, 1956.

Nicander. The poems and poetical fragments, A. S. F. GOW y A. F. SCHOLFIELD, eds., Cambridge, Cambridge University Press, 1953.